

andere het voorwerp zijn van de spotzucht der menigte, spotzucht die zich uit in gezegden, spreekwoorden, rijmpjes, spotnamen en -vertelsels.

Voorzitter Prof. De Keyser dankte spreker voor zijn zaakrijke lezing, die de belangstelling van alle toehoorders mocht wegdragen.

---

## Boekbesprekingen.

---

*Van Lantschoot (Jules). — Vertelsels uit het Meetjesland. — Brussel. N. V. Standaard-Boekhandel 1929, vol. 8<sup>o</sup>, 55 blz. met gekleurden omslag. — Prijs 5 fr.*

De heruitgave van deze volksvertelsels, waarvan de eerste druk verscheen in 1895, geeft ons de volgende sappige sprookjes : 1. Een Beverblad ; 2. De Boer en de Duivel ; 3. Van Mieken en Janneken ; 4. De Duivel gefopt ; 5. Van Nobus , 6. Van de Schoone ; 7. Van Keizer Karel en het Mostaardwif ; 8. Stalkeersen ; 9. Die slaapt, blijve slapen ; 10. Van een Tooverkasteel ; 11. Van Reuzeling, Draakman en Zwaanheer ; 12. Van drij Koningsdochters ; 13. Van 't Glazen Manneken.

De bundel besluit met de volgende Fabels : 1. De Kraai en de Musch ; 2. De Ekster en de Mees ; 3. De Muis en de Rat ; 4. Jezus en de Vogelkens.

Dat boek, met groote letter gedrukt, wordt ten zeerste aan de folkloristen aanbevolen,

P. VAN DEN BROECK.

*Marinus (Alb.) — L'importance sociologique du Folklore. Extrait du Bulletin de la Société d'Anthropologie de Bruxelles. (1919). - 20 blz.*

In deze korte verhandeling — eigenlijk een lezing — bewijst S., dat de folkloristische feiten, de volksverleveringen een sociologisch karakter hebben, dat zij in het maatschappelijk leven een even groote rol spelen als 't is gelijk welk

andere uiting van sociale werkzaamheid. Daaruit valt te besluiten, dat de volkskunde meer afhangt van de sociologie dan van de oudheidkunde en van de geschiedenis.

Wat de waarneming, de beschrijving, de vergelijking, het navorschen van den oorsprong en de beteekenis der feiten betreft, moet zeker de folklorist in voeling blijven met de geschiedenis en haar hulpwetenschappen, maar wanneer hij wil opdiepen wat deze feiten onderling gemeen hebben, zijn het geestes- of zielstoestanden, die hij aantreffen zal, wat hem op psychologisch en sociologisch terrein brengt. De folklore vormt dus naar Schrijvers meening, een onderdeel der sociologie en zal deze laatste het materiaal aanbrengen — tot nu toe te veel door de sociologen verwaarloosd — dat haar ontbrak om volledig te zijn. Deze studie is een loffelijke synthetische proef, die gansch nieuwe inzichten bevat betreffende het doel en het nut der folklore.

*Cornelissen (J.) — Nederlandsche Volkshumor op Stad en Dorp, Land en Volk. II<sup>e</sup> deel. Uitgave De Sikkel, Antwerpen, 1929, 352 blz. Prijs : 35 fr.*

Over het 1<sup>e</sup> deel van dit standaardwerk verscheen een recensie in Ovl. Z., IV<sup>e</sup> jg, blz 44 en vlg. Dit tweede deel overtreft nog in volledigheid het eerste. Ditmaal komen aan de beurt de provinciën Oost-Vlaanderen en Henegouw (Edingen en eenige Vlaamsche dorpen op de taalgrens), West-Vlaanderen met Fransch-Vlaanderen en Artezië (Dietsch gedeelte), dan Limburg en ten slotte Luik met Eupen en omgeving (Dietsch gedeelte), zoodat in de twee eerste deelen gansch het Zuidnederlandsch grondgebied onderzocht wordt. Een paar kleine onnauwkeurigheden, die niets van de groote wetenschappelijke waarde van het boek afdoen, willen wij hier aanstippen : Niet *Baekelant* werd te Velsike geboren den 21<sup>n</sup> Febr. 1720, maar wel *Jan de Lichte* (blz 87). *Belle* (blz 106) en *Denderbelle* (blz 112) zijn één en dezelfde gemeente. Nogmaals wenschen wij de firma De Sikkel geluk met de verzorgde uitgave.